

Til Bogen

Jens Baggesen

¹ Gaae lille Bog i Verden ud, og vandre
Taalmodig om deri saa langt du kan!
Og taber du dig snart blandt tusind andre —
Saa tab dog ei derover din Forstand!

⁵ Om selv din Evighed, som let kan hænde,
(Thi hvad er Evighed i denne Tid?)
Ved næste Paaskeflytten gaaer til Ende —
Saa gaae dog derfor ikke reent fra Vid!

Ei Lyst til Glimmer var din Faders Spore¹;
¹⁰ En Nimbus² om hans Navn er ei dit Maal;
Kan du et Aar kun nytte lidt og more,
Saa slaae dig roligen dermed til Taal!

Dog da din Reise mueligt og kan blive
Lidt længer — hvo kan saadant forudsee? —
¹⁵ Saa vil jeg dig din Arv til Afsked give,
Ifald jeg dør, som ogsaa let kan skee.

Modtag den i din Faders sidste Lære:
Frie, høflig, aabenhieret, som du er,
Du overalt hos Smaae og Store være,
²⁰ Mod Fyrsten, imod Bonden, mod enhver!

Tal uden Svulst et Sprog, som Mængden fatter,
Og sig utvungen, som det falder sig,
Med Suk, med Smil, med Alvor, og med Latter,
Den smule Sandhed, som jeg lærte dig!

²⁵ Buk dig for ingen høiforgyldet Daare;
Gaae ham med Haan forbi til Hytten hen,
Og seer du der foragtet Uskylds Taare,
Stræb ufortrøden at aftørre den!

¹ Spore: Her i betydningen drivkraft.

² Nimbus: Her i betydningen berømmelse.

Og møder dig en Recensent³ i Vaaben,
30 Og skiældende til Tvekamp fordrer dig,
Gaae taus din Gang! agt ikke paa hans Raaben!
Han sikkert langt om længe skiøtter sig!

Taal alt — det er den største Dyd heneden!
Vær stolt af Ondes Had og Narres Spot!
35 Vær munter! men for alting vær beskeden!
Det klæder alle unge Bøger got.

³ Recensent: Her i betydningen anmelder eller kritiker.